

SLOVENSKI NAROD.

Istaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in četrte po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrť leta 8 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za šest let. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za šijake volja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrť leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrť leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrťstopne post-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se ne vole nankirati. — Rekopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvo, na katero naj se blagovoljko pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 22. maja. „Standard“ je izvedel, da je shod evropskega kongresa v prvi polovici junija več kot verjeten.

„Times“ pravi, da nij resnica, da bi britanska vlada svoj dozdanji ugovor proti pošiljanju svojih zastopnikov na kongres, opustiti pripravljena bila.

Pariz 22. maja. Ruski generalni konzul Coumany, ki je bil v Peterburg poklican, odpotoval je tja. On ima kot prisvetnik Gorčakovu, ali kot drugi pooblaščenec ruski pri kongresu biti.

Kairo 22. maja. Štirje angleški parobrodi, z indijsko vojsko naloženi, prišli so v suečki kanal, a ker sta se dva slučajja kolere na njih pokazala, bili so parobrodi postavljeni v quarantaine.

Carigrad 21. maja. (Revolucija v Carigradu.) Nocoj je bil Ali Suavi-Efendi od onega človeka, ki je včeraj v palačo Čeragan udril, umorjen; potem je bil boj z vojaki in civilnimi ljudmi, 25 civilnih ljudi je bilo ubitih in ravno toliko ranjenih, tudi več vojakov je ubitih in ranjenih. Mnogo ljudi je bilo prijetih in v zapor dejanih.

Raz-sultan Murad pravi, da z včerajšnjo zaroto nij v nobeni zvezi. Vsled hišne preiskave pri Ali Suavi-Efendiju je še več ljudi v zapor dejanih. — Proti vsem raznesenim govoricam se trdi, da je razsultan Murad zdaj v kiosku, ki spada k palači Thildiz-kiosk, rezidenci sultanovej.

Vsled včerajšnje afere je bil minister za pomorstvo odstavljen, in Vessim-paša za njegovega naslednika imenovan. Kdo

bode naslednik vojnega ministra, je še neznan. (Iz štilizacije tega telegrama je uže vidno, da je nepopoln, da manjka poročil o kakem uporu 20. t. m. v Carigradu.)

London 20. maja. V obeh zbornicah se je začela debata o vprašanji uporabljevanja indijske vojske zunaj Indije.

Dunaj 20. maja. „Pol. Corr.“ poroča: Cela rumunska armada se je naprej proti iztoku ob Karpatah pomeknila. — Rusi so v Rodopskih gorah nekoliko tepeni bili. — Knez srbski je pomilostil na smrt obsojene zarotnike Topolske.

Stokholm 20. maja. Državni zbor je dovolil zahtevani kredit glede vseh onih priprav, ki se imajo narediti za brambo in vzdržanje nevtralnosti. Minister vnanjih stvari je rekel, da nij nobena oblast predloga storila, naj bi se baltiško morje smatralo kot „mare clausum“ (zaprto morje); on upa, da se bode nevtralnost Švedske priznala tako, kakor leta 1854, ako se vojska začne.

Zatiranje svobode na Nemškem

Svet je jako prav sodil, ko je precej na prvi sluh o napadu polu oblazonega pobalina Hödla na nemškega cesarja, misel izgovoril kakor iz instinkta, da je mladi zločinec svoje stranki in svobodi sploh strašno slabo ustregel. Novice, katere zdaj prihajajo iz države „bogabojzani in pobožne šege“, iz Germanije, obljubljene dežele naših nemškutarških prusijanov — glase se vrlo čudno in novine tožijo ter jadikujejo. Videti je, da je višjim nemškim krogom, cesarju Vilhelmu in Bismarku ta atentat, kakor da bi ga bila naročila, prav prišel. Onadva sta kuglo, ki nij cesarja zadela, hitro pobrala in jo bosta zalučila onej

malej svobodi v srce, kolikor jo nemški narod še ima.

Najprej, pravijo nemški oficijozni, gre zoper delavsko stranko, socialne demokrate. Uže je nova postava sè sedmimi paragrafi narejena, ki določuje konfiskacije, razpodenja shodov, prepovedi in kazni, ki celo stranko izročuje policiji. Ker se pa ne dá natanko določiti, kje se socialistična načela začno in nehajo, ker je ono, kar ta postava zaznamuje kot „cilje, ki so protivni obstoječemu pravnemu ali naravnemu redu“ — jako raztegljivo, in samovoljnemu razlaganju policije podvrženo, jasno je, da je udarec namenjen občnej svobodi osebe sploh.

Zanimivo za nas, ki nijmo in ne maramo biti Nemci, je to, kako so nemške novine zdaj hitro o starem „heldengreisu“ cesarji Vilhelmu začele govoriti: kakor da bi bil on sam pravi in celi socialdemokrat, in bi torej prvi spadal pod one paragrafe ki jih njegova vlada kuje. Tako na priliko pravi dunajska „Presse“, ki je v duhu in sluhu oficijoznosti: „Revolucijonarno mišljenje, ki sedi zdaj v spodnjih razredih (nemškega) ljudstva, vlieto jim je bilo od zgoraj. Duhov, katere so poklicali, ko so jih rabili, ne bodo s policijskim klicem odpravili. Politika nasilnosti rodi zopet nasilnost v politiki. In nova nemška država se je naredila z nasilnim ovrženjem starih pogodeb, z nasilnim osvojenjem. Socialisti nijso nič drugega storili, nego da načela, ki so jih videli v mejnarodnem in državnem pravu vršiti se, prenašajo v privatno in civilno pravo.“ — Ravno tako huda je „N. Fr. Pr.“ na cesarja Vilhelma in Bismarka. „Knez je od nekdan nasilen (ein gewalthätiger) politikar,“ pravi voditeljica naših nemškutarjev o zdanjem prvem Nemcu, in mu

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, poslovenil Fr. Kr.)

(Konec.)

Jedno in dvajseto poglavje.

Fernandez je veselja vskliknil, ugledavši čoln tam, kjer ga je pustil.

Upanje mu je pogum in moč dajalo, in čoln je letel kakor blisk po vodi, in v naslednjih trenutkih je došel Fernandez brez sape do šalupe. „Halo!“ je vskliknil oddahnavši se, „oborožite se. Jaz sem hudobnežema na sledu, in vem kje da sta!“ Lejtenant Strato je prišel iz kajite in nesel nekaj v roki ter spustil v zrak, pogovorivši se s Fernandezom — bila je raketa. „Le pomirite se, sennor Fernandez in oddahnite se, da mi boste mogli vse natančno razložiti. To znamenje bode vse skupaj priklicalo, in kakor hitro bomo mogli, bomo

pomagali,“ je dejal Strato. In ko je Fernandez videl, da se brez mož, koji so šli sledit, nič ne more zgoditi, se potolaži. Lejtenant mu je prinesel kozarec vina in se pomenkoval z njim.

Ko se je Fernandez nekoliko umiril, je ugledal čoln, ki se je naglo približeval šalupi in čez nekaj trenutkov je uže prišel k njej. „Kaj ste videli ali slišali, lejtenant Strato?“ je Brossy hitro vprašal, „kaj novega od malopridnežev, ali od Karle?“

„Da, Fernandez ju je videl k ladiji iti, kojo je Karnar nalašč za to napraviti dal. Menim, da imamo priložnost jih sedaj ugrabiti. Kje so drugi vaši ljudje?“

„Menim, da blizu, — saj so res uže tu,“ čulo se je veslanje in kmalu se je prikazal drugi čoln.

„Ko smo se bližali Karnarjevi hiši, se je ta razpršila v zrak, kakor ste videli.“ — „Dobro,“ odgovori lejtenant Strato. — „Menim, da z

dvema čolnoma največ opravimo. Vidite luč na ladiji?“ to reksi pokaže tja; „in s pripomočjo te bomo lahko dospeli na kraj, kjer leži. Ako se peljemo v čolnih, se lahko tiho bližamo sovražniku, in potem bode lahko jih premagati!“ — „Dobro, hočemo tedaj čolne vzeti.“ — „Vi, lejtenant Brossy, zapovedujte nad enim, jaz nad drugim.“

Dasiravno je bil lejtenant Brossy miren, je vendar dajal urno povelja. Koj ko je došel drugi čoln, je razdelil orožje in ga obljubil, potem pa dal povelje odpeljati. Njegov čoln je šel naprej in naravnost proti luči Karnarjeve ladije strašansko hitro. Lejtenantu Stratu tudi nij bilo treba dosta zaostajati, kajti tudi pri njem so veslali močni možje na vso moč.

Kakor da bi jih bil veter nesel, so šli mimo obeh vasij in kmalu dospeli brez ovir do ladije. „Dobro, ljubi moji; vsak izmej vas zasluži medaljo,“ reče lejtenant Strato s tihim

grehe našteva, kako je Arnima po nedolžnem uničil, kako zdaj ministre brez uzroka odstavlja. Cesarju Vilhelmu očita isti list, da si je sam krono z altarja vzel in na glavo dejal, da vladarsko postavljenje „iz božje milosti“ pri družih ne spoštuje, temuč le pri sebi hoče spoštovano imeti in samo za to vero priporoča itd.

Mi vse to samo konstatiramo, ker peče nas ne. Socijalni demokrati, nemška svoboda, in Bismark-Vilhelmova vest — so nam jako oddaljene stvari. Ali vendar bi take nemške dogodke in take nemške sodbe o nemških ljudéh lahko prav s zadovoljstvom konstatirali, in onim nemškim in nemškutarskim časnikarjem v kosmati spomin poklicali, kateri leto in dan ne nehajo o slovanskem barbarstvu, o ruskej nesvobodi in jugoslovanskej nekulturi pisariti in klevetati. Naj se zdaj Nemci v zrcalo pogledajo, ki si ga sami pred obraz držé, morda naivno misleči, da jih sosedje ne vidijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. maja.

Gospodska zbornica je zadnjo soboto obravnavala prvo nagodbeno postavu, statut o nacionalnej banki. Plener je govoril ostro proti temu, da se dualizem tudi v ta zavod prenaša. Knez Czartoryski je govoril proti dualizmu a za napravljenje nagodbe. On je dejal, da nij nobenega vestnega človeka več, ki ne bi škodljivosti dualizma izpoznal. Storzene napake bodo tudi Magjari izprevideli in se k drugej polovici bolj pritisnili. Vnanje položenje je tako, da bi želeli bilo notranjega miru, in konca vednega prepira. Zato mora vsaka vlada zapisati si na svoj prapor: spravo narodnih in političnih protivij v posameznih deželah in kraljestvih. — Kaiserfeld govori za nagodbo. Negotovost, katero nam naklada nenarejena nagodba teži vse gospodarstvo, kredit in podvzetnost. Glede dualizma pravi, da ne ve, katera državna oblika bi boljša bila. Personalna unija nikdar, ker ona bi naredila iz monarhije dve mali neodvisni državi, Avstrijo in Ogersko, ki bi nič skupnega ne imeli, nego osobo cesarjevo. Taka Avstrija bi ne imela uzroka ni opravičenja obstati in biti. —

V pondeljek se je debata o bankovem statutu v gospodskij zbornici nadaljevala, in dotična postava po vladnem predlogu sprejela kot veljavna do konca 1887. leta. Prvi govornik ta dan je bil grof Leon Thun, katerega govor je velik vtis naredil. On je rekel, da če se nacionalna banka uže tako razširjuje, da tudi ogerske interese zastopa, zakaj se potem tako ne, da bi gospodarstvo in trgovstvo tudi družih dežel monarhije ne pospe-

ševala, torej federalistična banka. Zato je pa treba druge politične podloge in namestu banke na akcije — državno osrednjo banko, ki bi pa morala varna biti pred strankarskimi vplivi. Dalje so govorili: Hasner, Winterstein, Moser in minister financ.

Cesarjevič **Rudolf** ima to poletje Prago obiskati. „Pol.“ se iz Dunaja brzojavlja, da Magjari agitirajo v višjih krogih zoper to.

Vnanje države.

Iz Berlina poroča 20. t. m. telegram, da je grof **Šuvalov** tja prišel in odpotoval v Friedrichsruhe k knezu Bismarku. od koder se vrne v London, kjer bode lord Beaconsfield odločil o miru ali vojski, t. j. ali so Angleži s tem zadovoljni ali ne, kar Rusija popušča. Berlinska „National Ztg.“, ki je včasi z nemškim državnim kancelarstvom v dotiki, d v o m i, da bi bila imela Šuvalovega misija dober ali miroven uspeh. Tudi ruski neodvisni listi ne kažejo velicega zaupanja v miren razvoj stvarij. — V „D. Z.“ se pa iz Berlina telegrafira, da so v nemškem ministerstvu vnanjih stvari zadovoljni s tem, kar nese Šuvalov v London ponujat. Južno Bolgarijo hoče Rusija popustiti, ako Avstrija Bosno zasede, kar se v Peterburgu in v Berlinu želi. Tudi se bode baje nasvetovalo, naj bodo Dardanele vojnim ladijam vseh narodov odprte.

Iz kalnega poljskega vira se v „N. Fr. Pr.“ poroča, da so v **Kijevu** našli skrivno tiskarno z veliko zalogo brošur, v katerij se car pozivlje, naj odstopi s prestola na korist cesarjeviču nasledniku, ki je panslavističnega mišljenja. Mej kompromitiranimi so baje osebe iz najvišjih krogov. — Kakor omenjeno, to je iz poljskega vira, torej malo resnici podobno.

Vsa poročila iz Kotora in Dubrovnika o razporu mej **Črnogorci** in katoliki v Albaniji so neresnična, kakor se v „Presse“ telegrafuje. Tudi prebivalci v Baru so povsem mirni in zadovoljni s Črnogorci.

Italija zbira pri Veroni tri vojne kore, kakor pravi zarad manevrov. Možno pa je, da hoče Italija pripravljena biti, če se pogajanja ne končajo povoljno za evropski mir.

Na **Nemškem** je odstop ali odpust ministra Falka velikansk vtis naredil. Liberalci so silno preplašeni, in uže vidijo, da se bode začela glede cerkve na zunaj vsa druga politika, nego je bila dozdanja; v notranjosti pa, pravijo, pride reakcija in zatrenje dozdanjih svoboščin. Sodijo, da pojdejo za Falkom še drugi njegovi kolegi v odpust.

Iz **Amerike** poroča telegraf 20. t. m. iz Newjorka, da Rusija nadaljuje obravnave zarad nakupa hitrih parobrodskih ladij. — Poprej pa „Times“ poročajo iz Filadelfije 16. t. m. o ruskih vojnih pripravah v Ameriki sledeče: „Ruske operacije v zedinjenih državah dospele so uže na takovo stópinjo, da bode Angleška prisiljena te priprave pred očmi imeti. Razni ameriški časopisi pravijo, da rusko vojno gibanje uže postave o

neutrality prelamlja, kakor tudi trdijo, da se trudijo Rusi, da bi se one postave na kongresu prenarodile. Ruski častniki vidijo se po vseh mestih atlantskega morskkega nabrežja, ter kupčujejo za Rusijo. Več nego 20 oficirjev in veliko ameriških mešetarjev je pri teh kupčijah udeleženi. Nakupavajo pa po postavnem potu, tako, da ne delajo zoper zakone, a jih vendar kolikor možno raztezajo. Britanski konzuli jih ostro opazujejo. Ruski častniki parnike, ki so na prodaj, ogledujejo in navadno se protivijo visoko ceno izplačati, katera se od njih zahteva. Tiho in skrivnostno nakupujejo ladije in parnike, in sodi se, da se bodo jednega dne vse ladije, ki so zdaj v ameriških lukah, izpremenile v rusko kapersko floto, katera se bode zjednila na višini ameriških nabrežij. Tudi je dosti uzroka, ako se sklepa, da so Rusi parnik „State of California“, kateri bode odšel jutri iz Filadelfije, tudi nakupili.

Dopisi.

Iz Materije 19. maja. [Izv. dopis.]

Pretečeno sredo popoldne smo imeli tu kaj čudno vreme. Ko je bila južno-zahodnja stran neba čisto jasna, so se proti severo vzhodu podili črni oblaki in nad nami so strele švigale, da se je videlo, kot bi nebo gorelo, in pri najlepšem solnčnem svitu je kot lešniki debel dež padal. V istem času se je pa v bližnjih Tubljah zgodila velika nesreča. Nek kmet je namreč na njivi poleg vasi nakladal nekaj p'evela na samokolnico, katero je mislil domov peljati, ker se je k dežju napravljalo. A glejte! pri tej priči zabliskne in strela udari ravno v kmeta. Samokolnico je vso razbilo, njega pa je vrglo ob tla in obleka se mu je na več krajih unela. Bližnji pastirji, ki so to videli, tekli so od straha v vas ljudi klicat, namesto da bi bili šli gorečega gasit. Na mesto dospevši ljudje so našli reveža v nezavesti v gorečej obleki na tleh ležati. Hitro so ga ognja oteli, preoblekli ga in domov nesli. Velike rane nij bilo na životu nobene zapaziti, le od ognja, ki mu ga je strela zanetila, bil je ves opečen in osmojen. Vsled strela je popolnem ob sluh prišel. Kar je najbolj čudno, je to, da je bil mož na prostem, daleč proč od visocih rečij, da je bilo nebo popolnem jasno, in nij niti takrat, ni prej, ni poznej le kapljica dežja padla. Kmalu potem je prišel nesrečnik k zavesti, je bil previden sè sv. zakramenti in drugi dan so ga v bolnišnico v Trst peljali.

Letina kaže tudi pri nas še precej dobro. Sadja ne bodemo pomanjkanja trpeli, če obstane. Koščičastega sadja bo prav mnogo, ne

glasom, „kakor se vidi, se nam bode dobro izšlo.“ Brossy in Strato sta si morala na vso moč prizadevati, da sta ljudi od veselega krika odvrnila, ko so se ladiji bližali in videli, da bode uboga jetnica rešena.

Nekaj minut in čolna sta bila prišla do ladije.

„Na ladijo!“ zapovedal je lejtenant Strato. Hipoma se je njegovo povelje izvršilo. „Povežite te ljudi in jih peljite v spodnji del,“ nadaljeval je in hipoma so bili mornarji, kateri se od strahu nijso branili, povezani in pospravljeni. „Zdaj pojdite vi vsi v sprednji del, pripravite puške in bodite pripravljeni priti kedar vas bodem klical. Lejtenant Brossy in jaz ostaneva tu gori.“

Tri minute je bilo vse tiho na ladiji, kakor v grobu, možje so bili vsi v sprednjem delu, Brossy in Strato pa sta se skrila v kajito. „Edino, kar me skrbi je to, da smo

čolne doli pustili,“ pravi Brossy, „pa saj so na vodni strani in menim, da jih ne bosta zločinca ugledala. Bog daj, da bi kmalu prišla.“ — „Ujemite hudobneža živa,“ reče Strato, „vsaj se nama bo to posrečilo s pomočjo, koju imava.“

Nekaj minut je bilo vse tiho, — strašni trenotki za Brossyja; potem pa se je čulo veslanje od obrežja sem. „Pridejo,“ je šepetal, „niti trenotka nijmo prišli prezgodaj.“ Zmiraj bližje je prihajalo veslanje

Črez nekaj trenotkov tihote se čuje Karnarjev glas: „Halo! Kaj se tu godi? Niti moža ga nij na površji. Dajte mi deklico, Moratin, hočem jo v kajito nesti.“

Moratin je pomagal Karli na površje in jej sledil, ker je šel za njem kapitan, koji se je z njima vred vrnil.

„To je proketo čudno,“ reče Karnar nemirno okolo sebe gledavši. „Halo! kje ste pa

vi vsi?“ Tropa oboroženih mož skoči na ta klic proti njemu. Hud boj se vname. Moratin in Karnar sta bila oba ustreljena, ker ju živa nij bilo moč ujeti, in Karla je kmalu ležala rešena v rokah ljubčeka.

Nečemo dalje govoriti o srečnem snidenji niti o poznejših dogodkih; Karla je bila kmalu očetu nazaj dana in vse se je veselilo, kakor ko bi jo bil vsak kot sestro nazaj dobil.

Črez nekaj mesecev sta se Palo Marino in Jola Brossy tako ljubila, kakor sta se Karla in Leon ter sta si razodela svoje notranje čute. Bila sta ob jednem s Karlo in Leon Brossyjem poročena. Naš junak je nekaj časa služil na morji, potem pa je postal senator črez domače pokrajine, in se je slednjič povzdignil do najvišje stopinje, in bil narodni svetovalec. Prijatelji, s katerimi se je bil mej omenjenimi dogodbami seznanil, ostali so mu zmirom dragi, katerih nij nikdar pozabil.

toliko pečkastega. Marelic in mandeljnov pa prav malo. Mrzli dnevi v marcu in aprilu so raščo zadrževali, a kljub temu so začele najbolj zgodnje marelice in mandeljni prezgodaj poganjati, in še precej mrzle noči so cvet poparile. Bog nam daj saj družega obilo, kajti pri našem kmetu se hitro spozna, če se mu je sadje dobro oponeslo. Zato se je pa začelo pri nas v sadjereji še precej napredovati, in kar še manjka, k temu — upamo — nas bo naša šola spodbujevala, katera, če tudi še le dve leti stara, je letos uže več divjakov in cepljencev iz svoje drevesnice mej šolsko mladino razdelila.

Ker sem pa uže pri šoli, naj mi bode dovoljeno še nekaj omeniti. Veliki dobrotnik in stari prijatelj naše šole g. K. Kastelic, tukajšnji posestnik in trgovec je letos mej drugimi stvarmi daroval šoli veliko plehasto nadvratno tablo v slovenskih barvah z napisom: Narodna šola. Bi rekel kdo, kaj ta malenkost! Dobro, ali ravno na tej malenkosti bi se gotovo marsikateri c. kr. šolski nadzornik na Kranjskem, Štajerskem ali Koroškem spodtikal. V „tužnej“ Istri je vendar nekaj svobode doma!

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj na ukaz c. kr. državnega pravdnštva **konfisciran** zaradi uvodnega članka z naslovom: „Zrak se čisti.“

— (Volilni shod v Žavci.) Na volilnem shodu v Žavci, kateri je sklican na nedeljo 26. t. m., bode, kakor se nam piše, državni poslanec g. dr. Vošnjak poročal o delovanju v državnem zboru z ozirom na notranjo in vnanjo avstrijsko politiko, g. dr. Dominkuš pa o delovanju v deželnem zboru štajerskem.

— (Deželna vlada) je ovrгла vse sklepe zadnjega burnega občnega zbora ljubljanske hranilnice o tem, ali naj se nova hranilnica zida na Kozlerjevem vrtu, ali na Novakovem prostoru, ter ukazala, da naj na novo sklicani občni zbor hranilničnin o tej zadevi ukrene, a prej da naj se deželnej vladi predloži načrt hranilničnega poslopja na Kozlerjevem vrtu.

— (Vihar in velik dež) je bil tu pri nas predvčeranjem skoro ves dan in vso noč. Voda je vsled tega močno narasla. Pravijo, da je blizu tukaj po deželi tudi toča šla, a dozdej nemamo izvestnih poročil, da li je kaj škode naredila. Zdaj, (v sredo popoldne) imamo hladno, in bojé se, da bi se naglo zjasnilo in bi slana pritislila ter uničila vse upe dobre letine.

— (Imenovanje.) Pravosodni minister je imenoval okrajnega tajnika, Antona Zadnika v Krškem, za inšpektorja c. k. ženske kaznilnice v Bégunjah na Gorenjskem. — Finančna direkcija za Kranjsko je imenovala finančnega praktikanta Alojza Dlouhy ga za provizoričnega koncipista.

— (Valvazorja) v novejši izdaji gosp. Krajca v Novem mestu, izšel je včeraj 33. zveščič, nadaljevanje knjige o mestih, trgih, gradovih in kloštrih na Kranjskem.

— (Novomeškeje požarneje straži) je cesar dal 80 gld. za to, da si bodo mogli orodja kupiti.

— (Okrajna učiteljska konferenca za Postojno) bode letos 4. junija v Postojni. Program je obširen in ima 11 točk. Posebno zanimiva je 5 točka, ki se glasi:

„Vzbujenje in gojenje domoljubja zunaš šole“. Za to točko je poročevalec g. Prné. Poročevali bodo še: gg. Arko in Adlešič kako naj se goji ustni in pismeni izraz mislij, da bo koristen učencem, ki zapuščajo ljudsko šolo, a gg. Kalan in Rozman o praktičnem računjenji od 1—100.

— (Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.) Dne 17. t. m. je sedel na zatožnej klopi Janez Alin, iz Srednje vasi, okraj ljubljanske okolice, obdolžen, da je 25. febr. t. l. po noči napal Ignacija Zajca iz Rudnika, s kolom ga po glavi mahnil, da je Zajec padel na tla, ter mu vzel potem srebrno žepno uro in verižico, ter je ubežal. Alin trdi, da nij Zajca s kolom udaril, in je uro na tleh našel ter jo soboj vzel. Ker se je pa dokazalo, da je res Alin Zajca napal in obropal, izpoznali so ga porotniki za krivega in so ga sodniki obsodili na pet let teške ječe. — Dne 18. t. m. pak je bila 55 let stara Marija Šimšič iz Brezja obdolžena da je svojemu svaku hlev zažgala, vsled česar je vse njegovo poslopje in še treh družih gospodarjev zgorelo. Vendar porotniki nijso mogli prepričanja dobiti, da je ona zažgala, zato so jo nekrivo izpoznali.

— (Na smrt obsojen.) Izpred celjskega porotnega sodišča: Okrajnej sodnji pri sv. Lenartu je došlo 2. marca naznanilo, da je posestnik France Satler svojo pastirko umoril, in da jo hoče na tihem zakopati. Ko so šli gledat mrtvo dete, potrdilo se je, da je Reza Rojs na prisilni način umrla. Preiskovalnemu sodniku je trdil Satler, da nij nameraval svoje 6letne pastirke, katere nij mogel trpeti zaradi njene nesnažnosti hipoma umoriti, nego je le hotel toliko časa jo mučiti, da bode umrla. Tudi soproga zatoženčeva priznava, da je le ta njo in njene otroke hudo trpinčil, ker mu je bilo na tem ležeče, da bi otroci pomrli, katerih dedščina je na posestvu zagotovljena; sorodniki pričajo tudi zoper njega, da je z otroci surovo delal. Tako je prišel 1. februara o poludne domov, in ker mu pastirka njegova nij takoj vrat odprla, splete dve vrvi skupaj ter jo s tem tepe, ob stene meče, jo potem do nazega sleče ter jo dne v kad polno vode — (meseca februara!) kjer je bila ves čas ko je on jedel. 6 februara jo je toliko tepel, da je padla ob vrata, ter jedne roke in jedne noge nij mogla gibati. 15. februara vrgel jo je najpreje v posteljo, potem na tla, od tukaj na peč, potem zopet na tla, in jo je z nogama teptal in jej skoraj vse lase populil. Prvega marca mučil jo je tolikanj in tepel, da je jedno uro pozneje dekllice umrlo. Ko se je pre sodiščem ta živalski čin opisaval, slišati bila je mej poslušalci in tudi mej porotniki glasna nevolja. France Satler je bil torej jednoglasno krivega izpoznán in v smrt na vešalih obsojen. Ko je slišal razsod, zgrudil se je na klop in dejal: „Sodišče naj mi odpusti, vsega nijsem jaz sam kriv.“

— (Tri smrkove konje), ki so v Ljubljano pripeljali, pošte kočevske, so v četrtek v živinozdravniški šoli na Poljanah pobili. Da bi se ta kužna bolezen ne zatrosila še dalje, zaprli so nemudoma konjski hlev Maličev, kjer ljubljanska pošta ostaja, in prenovili tla ter iz nova ometali stene. Tudi preiskujejo še druge konje pošte kočevske, da se prepričajo, nij li med njimi še kakega smrkovega ali pa te bolezní sumljivega konja.

— (Toča.) Iz Mirne Peči, se „Sl.“ 18. t. m. piše: Zgodaj je začela toča uničevati upa-

nje kmetov. 16. t. m. proti večeru se je vsula precej debela in voglata po Grčvrhu, posnela južno stran Golobinske gorice, in segla tudi do Golobinskega polja ter mnogo škode uročila. Sicer trta letos kaže lepo in strn obeta obilo žetev. Bog nas obvaruj v prihodnje še kake večje nesreče! —

— (Trgovina z lesom.) Od 1. junija naprej bode italijanska vlada za vsak kubičen meter lesa, kateri se iz Avstrije v Italijo uvozi, 1 frank voznine pobirala, kar bode zadelo mnoge naše slovenske trgovce z lesom.

— (Južna železnica) je dobila — kakor se nam piše — višje povelje, vladi naznaniti narodnosti svojih uradnikov. Vsled tega je moralo vodstvo železnice vse tuje uradnike odstraniti pri takih postajah, katere so strategične važnosti. Tako je mogel neki uradnik, rodóm Prus, v Poddravljah na Koroškem na drugo postajo preseliti se, ker ima tu most čez Dravo v strategičnem obziru velik pomen.

— (Boj mej gozdnimi lovci in divjačinskimi tatovi.) Iz Celovca se nam piše: Hud boj se je bil 18. t. m. ob 2 zjutraj vnel mej lovci grofa Christalnika in mej tatovi divjačine ali neopravičenimi lovci. Ustrelili so bili tatovi desetoročega jelena na Svinjske planini, na Koroškem, a bili so takoj od lovcev zapazeni. Eden izmej lovcev dospe do tata in ga zagrabí; na to prideta še dva tatova in se vržeta na lovca, katerega z noži hudo obdata. Še le potem, ko še dva lovcu svojemu tovarišu na pomoč prihitita, posrečilo se je dva tatova ujeti. Prvi lovec je menda tako hudo ranjen, da nij upati da bi okreval. Tatovi so tudi zelo ranjeni.

Razne vesti.

* (Strašen razlet in posip hiš v Parizu.) V 114. št. svojega lista smo poročali ob kratkem o velikej nesreči, ki se je v Parizu 14. t. m. zgodila. Ono poročilo dopolnjujemo se sledečim po družih listih: Strašen grom, kakoršnega Parizani tudi ob času Komune nijso nikdar slišali, pretresel je ves trg Chateau d' Eau 14. t. m. ob devetaj uri zvečer, ravno ob času, ko ljudje navadno večerjajo. Za tem gromom sta prišla še dva druga, podobna najhujšemu potresu. Razletela se je bila namreč fabrika v zrak, katera je napravljala razne užigalne igrače za otroke, kakor n. pr. pištole, kanončke, i. dr. Videli so ljudje, kako je hiša, v katerej so one reči delali, se najprej vzdignila v zrak, potem se z gromom razpočila in v tla pogreznila. Druga hiša, prav tik prve, ki se je v zrak razletela, bila je gostilnica, v katerej je bilo tudi kakovih 40 ljudij, tudi ta se je razrušila ter zasula vse ljudi. Strah, krik, zmešnjava in stokanje ranjencev bilo je nepopisljivo. V tem stoletji, pravijo francoski listi, se v Parizu še nij taka nesreča pripetila. Ranjencev in mrtvih je blizu 200, in akopram so ljuđe takoj po nesreči pričeli kopati, nijso do zdaj več mrtvih našli, nego 14. Živega nijso nobednega rešili.

* (Napad.) Neki France Rozman, doma iz Št. Jurja na Štajerskem, ključarski pomočnik, seznanil se je bil na Dunaji z neko vdovo, po imenu Vogel; ta je zahtevala, da bi jo za ženo vzel, kar pa Rozman nij hotel storiti. Zato sta se čestokrat prepirala, koncem pa Rozman iz revolverja ustrelil vdovo Vogel v vrat. Jednajstletna hči vdove, kričaje hiti pomoči iskat, a Rozman tudi za njo ustrelil; krogla je ranila dekllico na čelu. Rozman nastavi potem revolver sebi proti čelu, ter v sebe ustrelil, in ko zapazi še jedenkrat vdovo, zapali zopet za njo. Zdej še le so prišli ljudje na pomoč, ter so Rozmana sodnji izročili. Pri končnej obravnavi, katera se je oni petek vršila, trdil je zložinec, da je hotel vdovo Vogel

le ostrašiti, a je kupil revolver za to, da bi sebe usmrtil. Obsodili so ga na 9 let teške ječe. Vdova je uže ozdravela in tudi zločinec sam, akopram se je dvakrat v glavo ustrelil, je zopet zdrav.

(Umor.) Iz Velicega Enzensdorfa se poroča: Minoli petek 10. t. m. izvlekli so iz Dunava mrtvo truplo neznanega moža, ki je pa imelo znamenja, da je bil mož sé silo umorjen. Ker se je sodnji prepozno naznanilo, ogle dati je mogla mitvega še le 14 t. m. Mrtev tujec je bil star 25 let ter je 4 tedne v vodi ležal. Na glavi in na desnej roki jê imel velike rane, in kakor izvedenci pravijo teh ran nij dobil v vodi, marveč, da ga je moralo več osob napasti, katere so ga potem tudi v Du nav vrgle. Ker pri mrtvem nijso našli nikakih rečij, sodi se, da so ga zločinci tudi oropali. Obleko nesrečnika spravili so v občinski pisarni v Orthu.

(Stosrenjskih ali občinskih šol) ima zdaj — mesto Berlin! Poslednjo, s katero je to število dopolnjeno, so odprli letos 30. dan meseca marca s posebno slavnostjo.

Izmej vseh boleznij, katere bogate statistiko smrtij, je pljučna sušica, za katero jih vsak dan na tisoče umre in katere največjo žalost nosi v družinsko življenje, najnavadnejša.

Poskusi, katere so najprej delali v Bruslju, a jih potem tudi drugodi skoraj povsodi ponavljali, so dokazali, ka je têt, smolnat jelkin produkt, vrlo dobrega in srečnega vpliva na vse, ki trpe za jetiko ali bronhitis.

Têr se daje najboljšje uporabljati v obliki kapsul in so mej temi êe osobito Guyotove têtne kapsule proti onim boleznim mej ljudmi popolnem udomačile. Najnavadnejše jemljo pri vsacem obedu po 2 do 3 kapsule in bolnik skoraj na hip občuti nekovo olajšanje.

Da izogneš mnogim ponarejanjem, oziraj se na to, da ima etiketa skleničina podpis g. Guyota v trobarvenem tisku.

Zaloga v Ljubljani: **G. Piccoli**, lekarničar.

Umrli v Ljubljani.

15. maja: Urša Vidmar, reva, v ubožnej hiši, na odtoku krvi.

17. maja: Gottfried Hofbauer pl. Hohenwall, c. kr. generalni major v pokojji, 53 l. 6 m., poljanska cesta št. 6, na srčnej vodenici.

Loterijsne srečke.

V Trstu 18. maja: 34. 82. 59. 12. 48.

V Linci 18. maja: 39. 69. 46. 27. 44.

Dunajska borza 22 maja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	62	gid.	10	kr.
Enotni dr. dolg v bankovcih	62	gid.	10	kr.
Enotni dr. dolg v srebru	65			
Zlata renta	71		85	
1860 dr. posojilo	114			
Akcije narodne banke	796			
Kreditne akcije	215		90	
London	121		40	
Napol.	9		71	
C. kr. cekini	5		73	
Srebro	105		50	
Državne marko	59		90	

Štev. 589.

(165)

Dražbeni razglas.

Od c. kr. okrajne sodnije v Logatci se bodo vsled prostovoljne prošnje g. Josipa Blažona, posestnika v Planini, nekatere k zemljiščem sub rectif. št. 85 $\frac{1}{2}$, 85 $\frac{2}{2}$, 26 in 26 $\frac{1}{2}$ Haasberške graščine spadajoče njive in senožeti

dne 28. maja 1878

od 9. do 12. ure do polu dne, in od 3. do 5. ure po polu dne v Planini, na javnej dražbi, posamezno s tem pristavkom prodajale, da ostane zastavna pravica na imenovanih zemljiščih zavarovanih upnikov neozirno na kupnino prihranjena.

Dražbeni pogoji se lahko o navadnih uradnih urah pri podpisanej sodnji ogledajo.

C. kr. okrajna sodnija Logatec, dne 30. aprila 1878.

V svarilo

javno oznanjam, da gosp. Matija Mlekuž nij v službi „Peštanske zavarovalne družbe“.

(167)

Franc Drenik.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Štev. 7402.

(162—2)

Razglas.

V četrtek 23. maja t. l. do polu dne ob 9. uri se bode košnja mestnih travnikov v Latermanovem drevoredu pod Tivolijem po očitnej dražbi v najem dajala.

Najemniki se vabijo določeni dan na travnike v Latermanovem drevoredu.

Mestni magistrat v Ljubljani,
17. maja 1878.

Premestjenje.

Usojam si, slavnemu občinstvu in vsem svojim čestitim naročnikom naznanjati, da imam zdaj svoje stanovanje in svojo delavnico

v hiši št. 13 (nova) na starem trgu, v polnadstropji; pri tej priliki prosim tudi, me z mnogimi naročili počestiti.

Z vsem spoštovanjem

Anton Toppel,

(166)

krojaški mojster.

Tujci.
20. maja:
Evropa: Tabaner iz Solnograda — Eiswittler iz Gradca.
Pri Stomu: Miller iz Dunaja. — Jereb iz Gorenjskega. — Lente iz Staroga trga. — Sandri iz Brežic. — Curjel iz Trsta. — Hirschler iz Dunaja. — Hieber iz Maribora. — Eger iz Dunaja. — Müller iz Rajhenberga. — Dr. Raspet iz Postojne.
Pri Mateti: Kalermar iz Dunaja. — Doležel iz Vlasina. — Schacherl iz Dunaja. — Veseljak iz Planine. — d'Benard iz Vidma. — Bazar iz Kranja. — Blaschka iz Dunaja. — Draka iz Radovjice. — Hirschhorn iz Stufgarta. — Polak iz Dunaja.

Karel S. Till

trgovstvo s knjigami in papirjem, pod Trančo št. 2, zaloga vseh potrebstij za urade in kupčijstvo; zaloga navadnega, pisemskega in zavijalnega papirja. Vse potrebstij za merjevce (inženirje), slikarje in risarje. Najnovejše v konfekciji za papir. Zapisovalne in opravilne knjige. Izdeljujejo se tudi monogrami na pisemski papir, visitne karte in pisemske zavitke. (158—4)

Pekarija.

V Šmarji tik dolenske ceste in farne cerkve se daje pekarija v najem, taista se tudi lahko za štacuno porabi. Opomni se, da od Ljubljane do št. Vida nobene pekarije nij. Več o tem se izve v Šmarji št. 21. (153—3)

Komí,

ki je izurjen v vseh poslih prodajalnice mešanega blaga, in z dobrim spričevalom previden, bi rad v službo stopil. Ponudbe v ta namen naj se izvolijo pošiljati pod naslovom: „K. H.“ poste restante Brežice. (157—2)

Oznanilo.

Karel Wannischa zaloga blaga se od 13. t. m. naprej po zelo znižanej ceni razprodaja. V Ljubljani, 12. maja 1878.

(161—2)

Opravništvo konkurzne mase.

Na dunajskej svetovnej razstavi obdarjeno z medalijo za napredek in sê srebrno v Lincu 1875.

Prečastitej duhovščini!

Štefan Berlyak,

meščan in izdelovalec cerkvenih dragocenstij,

priporoča se za izdelovanje cerkvenega dela vsake vrste, kakor tudi talarov, duhovenskih sukenj i. t. d., solidno in po nizkej ceni. (145—3)

Karoline Berlyak-ove vezenje se zlatom,

priporoča se v izdelovanje nebes (baldahinov), zastav, zastav za pevska, strelna, veteranska, in društva požarnih straž. Prejemajo se tudi ornatí za polaganje.

Vezenja, ako se dodá tudi tvarina, obrobijo se in skrbno izdelajo, kakor se tudi vsim vprašanjem nemudoma odgovarja.

Fabrika in zaloga:

Dunaj, mesto, Grünangergasse št. 12.

„Concordija“

vzajemno-zavarovalno društvo v Libercu (Reichenberg in Böhmen).

Uljudno naznanjamo, da smo za vojvodstvo Krausko

Glavni zastop

sê sedežem v Ljubljani ustanovili in za vodjo izvolili gospoda

Ignacija Valentinčič-a,
hišnega posestnika v Ljubljani.

Liberec (Reichenberg in Böhmen), 1. marca 1878.

Ravnateljstvo.

Gledê na gornje naznanilo, kakor tudi gledê na to, da se bodo zavarovanja pri meni pod najugodnejšimi pogoji sklepala, ter da bode moja posebna skrb, p. n. stranke vsestransko zadovoljiti, — si dovoljujem slavno občinstvo na meni izročeni glavni zastop prav posebno opozoriti, ter k obilnej udeležbi vabiti.

„Concordija“ zavaruje proti škodi po ognji na poslopih, premakljivih rečeh in poljskih pridekih, kakor tudi na človeško življenje v različnih primerjejih.

Ponudbe za sprejem zastopništva, kakor tudi ponudbe za zavarovanja se sprejemajo v mojej pisarni: sv. Petra cesta št. 73, kjer se tudi pojasnila brezplačno dobivajo.

Odičnim spoštovanjem

Ignacij Valentinčič,

hišni posestnik.

V Ljubljani, 1. marca 1878.

(149—3)